

tænkelighed ved nu at udtale en Anskuelse om selve dette Spørgsmaal, og jeg min Anskuelse med Hensyn til Revisionen af Love saa bestemt, at jeg ikke tager i Betænkning allerede nu paa det Bestemte, at udtale mig imod en saadan Revision. Jeg har allerede ved tidligere Tællighed udtalt mig derimod, men der, er efter min Mening visse Punkter, med Hensyn til hvilke man ikke skal sige Gjentagelser, og hvor jeg næsten maatte sige, at man skal søge at trætte ved Gjentagelser, indtil en Nueffjendelse gaar op, og dertil hører efter min Formening Bestræbelsen efter det meest Mulige at indskrænke Forelæggelser af Love. Jeg kan ikke indse Nødvendigheden af en saadan Revisionsbestemmelse; den lovgivende Magt affærer sig jo ikke i mindste Maade fra, dersom Tidsforholdene maatte føre til den Erfjendelse, at Contoirholdsgodtgjørelser eller Lønninger ikke længere ere svarende til Forholdene, da paany at tage Spørgsmaalet frem i det Almindelige, og omordne det efter Tidsforholdene, men at det skulde skee i den Detail, som det har været Tilfældet, og som vi have Udset til mere og mere vil blive Tilfældet, maa jeg finde i høieste Grad utilraadeligt. Vi have jo i denne Session det allerbedste Beviis paa, hvorledes de Lovforslag, der forelægges den lovgivende Magt, kunne være op over Kræfterne, og hvorledes det ikke er muligt, selv i en saa lang Session som denne, at tilendebringe Love, som haande Regjeringen og den lovgivende Magt, erkjende for i høieste Grad onskelige. Der ligger deri en meget stærk Dpfordring til at søge at bringe det hen til, at man ikke gaar ud over det aldeles Nødvendige, og det er det, man efter min Formening gjør ved den evige Gjentagelse af saadanne Love, især saadanne Smaalove som Contoirholdslovene. Jeg kan ikke see, at der derved er noget andet Formaal end Besparelse, og det er jo ganske vist et meget vigtigt Formaal, men man maa da ogsaa vogte sig for, at man ikke netop ved at arbejde derfor kommer til det aldeles modsatte Resultat, og jeg gad nok seet, hvilket økonomisk Resultat for Statskassen der vilde komme ud, dersom man vilde sammenligne den Beføstning, der anvendes paa at

revidere Contoirholdslovene, med den Besparelse, der derved opnaaes; naar man har behandlet en Contoirholdslov, hvor Besparelsen maaffæer kan blive 10 og 20 Rd., vilde jeg nok see det Resultat, der vilde fremkomme af en Beregning over, hvad det har kostet at komme til en sliq. Besparelse. Dette kan vel siges at være underordnet og det er underordnet, men er Besparelse Formaalet, saa siger jeg, opnaaer man ikke Formaalet. Men der er en anden Side af Sagen, som for mig er den væsentlige, og det er det Fordærlige i at trætte den lovgivende Magt ved disse evige Gjentagelser. Vi have i denne Session haft et andet Exempel, hvor det Udvalg, der var nedsat, og hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, ogsaa havde dette Punkt for, Die, nemlig den lille Lov, som var forelagt om en Skolefond. Udvalget ansaae det ogsaa der for sin Opgave at vike hen til, at der ikke senere skulde blive fremlagt en Snes Love af samme Art, hvilket vilde og maatte blive Tilfældet, hvis denne Lov blev vedtagen, som den forelaa. Hvad der kan og hvad der vil skee med disse Love, ved jeg ikke, men jeg vil ansee det for meget uheldigt, hvis der i den Retning skulde finde en saadan Gjentagelse Sted. — Det er af disse Grunde, at jeg anseer det for at være yderst uheldigt, hvis man vil vedblive paa denne Vej, at optage Bestemmelser om Gjentagelse og Revision af Love, der ogsaa uden en saadan Bestemmelse ligesuldt ere den lovgivende Magt og Regjeringen for Die.

Krieger: Jeg har allerede udtalt, at jeg er aldeles enig i den Betragtning, at naar der skal gives en endelig Ordning ved Lov af disse Forhold, bør denne Lov ikke bestemme en midlertidig Constitution. Det er jeg ganske enig i, men jeg kan derimod ikke være enig med den gerede sidste Taler i, at der skulde være nogen som helst Betænkning ved, at denne Sag ikke endelig ordnes i nærværende Samling. Jeg har aldeles ikke Tvivl om, at de Mænd, som siden 1851 gennem Constitution have bestyret disse Forretninger, jo ogsaa meget vel — nogle af dem eller alle — ville kunne udføre disse Forretninger.